

உ

தேவிசகாயம்

பண்ணீரண்டாவது,

ஆகஸ்திய மகாமுனிவர்

மு ப பூ = 30

ஆதிபரா பரத்தினிட கிருபைபோற்றி அடிமுடியா மைங்கோளம் நந்திகாப்பு, நீதியாம்வாரணத்தின் முகவன்காப்பு, நீர்மலமாஞ் சதாசிவத்தின் வடிவே காப்பு, பாதிமதி யணிந்தசிவன் பாதுகாப்பு பத்தி முத்திசித்திவயிரவனேகாப்பு, ஒதியதேகார்வாரணியின் றன்பாதங்காப்பு ஒங்கரா மூலவட்டத் தொளிகாப்பாமே.

1

ஒங்காரமூலவட்டக் கனோசனபாதம் ஒளிவேளியாமனோன்மணி நாதாக்கன்பாதம், நாம்காரசாரமதை மூன்றுபத்தில் நயங்காணும் டி. ர ஞானமாலை, தெங்காரனாதவிந்தாற் சமைந்தசமபு சிவமென்றுஞ் சத்தியென்றும் பேருமாச்சு; ஆங்காரமானு

விடந்தேடி கண்டுபோற்றி சதுர்முகனு மாயவனுங்
காணுப்பாதம், மாவானமானனிமங்கொண்டோரெல்
லாம் மவுனமலேனம்மணியாகி வாழ்ந்திட்டாரே. 5

வாழ்ந்திட்ட அக்கினியும்வாய்வுங் கூடிவசமற்ற
பூமியின்கீழண்டமாய்ச்சு, தாழ்ந்திட்ட அக்கினியும்
வாய்வுங்கூடி சமாசமாய் நடுவான பிண்டமாச்சு,
தாழ்ந்திட்ட விரண்டுக்கும்பிலமேதென்றூல்தருவான
மண்ணினூடே தண்ணீராச்சு, ஆழ்ந்திட்டுப் பார்த்தேதா
னே ஆதி காண்பான் அரியென்றும் ஸூரியென்றும் நடு
விற்பேரே. 6

நடுவான பூமிபுட நாநம்வாங்கி நல்லவிந்து நீர்
கரைத்து மயிற் போடு, விடுகாதேநாயிப்படியே பத்து
முறைகாச்சு விந்துவிடநீராலே கட்டிப்போகும், விடு
வானே வாதிமகன் சிவத்தைத்தானும் விழியொளி
யாளு சத்தியென்ற பூணத்தைமைந்தா, படுபாதி
மூன்றிலொன்று சிவத்தைச்சேர்க்க பரிவானாவி
மதியி லுப்புண்டாச்சே. 7

உப்பானவுப்புக்கு நாமக்கேளு உகமையுள்ளவெ
டியுப்பு வேன்றும்பேரு, அப்பான மேகத்திற்பிறந்த

வுப்பு அழக்காட்டிற் குடியிருப்போர்க் காணூரில்லை,
செப்பாதநாதகிரி சொதித்தேற சிலனைவெளியாக்கு
மிந்த தேவியுப்பு, துப்பாககர்ப்பமுள்ள முட்புமாத
விடுதுரியம்விட்டு அத்திலெளி காணுவாயே. 8

காணுதுகாணுமடா விரந்தநூலில் கண்டலர்கள்
சொல்வார்கள் வெளியிற்போடார், தோணுது பூ
ணத்தை தோற்றிவைக்கும் சொருபமுள்ள ஆயிரத்
தெண்சாஸ்திரத்தை, நாணுதுவொன்றுக்கும் கார
சாரம் நஞ்சுகொண்டு செத்தவன்போற் காக்கெல்
லாஞ்சாமம், பேணுநவலகத்தில் தசமாம்நினைந்
பேர்த்த புத்தியறிவநூற் பேணிப்பாரே. 9

அறிவான பூணமே ஆத்மவாகும் ஐந்து முன்
றும் யெட்டிரண்டும் கண்டபோதே, குறியான குறிய
வாய் மைந்தாசொன்னன் கூடும்போதேமுன்போ
மாகும், சரியான பன்னிரண்டும் பதினாளுள்ளேசத்தி
சிவமிரண்டுமொன்றாய் நிற்கும்பா, சரியானபர
தேசியிதுவேயாகும் பதியுடைய அமிர்தசலேபான
முண்ணே. 10

கலையான பதினாறில்நாலும் பாழாம் கண்டுதடா
குறியன்றான் பனிரண்டில்நாலு, கலையாகப் பிறந்ததி

லே யெட்டுநின்று சோமகலை சூரியகலையாயிற்றப்பா,
அலைபானவாரியினு லமீர்தமண்ணு ஆதியென்றும்
அந்தமென்றும் அமைந்தபிண்டம், வலைபான சிவகலை
தானே தென்றாக்கால் வாங்குவதும் விடுவதும் வழக்
கந்தானே.

11

வழக்கமாய்சிங்குவையே மடித்துவைத்துவாய்
மூடினாலையுமே யறியொட்டாமல், முழக்கமாய்காடி
கரம்பசையாடாமல் மூலமுதலாயுதலஞ் சிரசேகண்ட
டால், பழக்கமற்று நெற்றிஉச்சமாகப் பிரம்மபுறம்
பாகாவாசமதாம் சமாதிரியில்லு, பழக்கமாயந்தமதை
நெருக்கிடாமல் பார்த்திலதுவிருகண்ணும் ஆடாமல்
நில்லே.

12

நில்லென்றால் வேதாந்தம் நிற்குமோசொல்திர்
மூடிமடையருக்கு வருமோவாதம், சொல்லென்றால்
பெரியோர்கள் சொல்லுவாரோ சொக்கமெள்ளபெய
ரவென்றாலேறலாமோ, அல்லவென்றவினையகற்றி நந்
நிசொன்ன அறிவு, தங்குமனம்நிலைக்கும் ஆகானவாய்,
மல்லென்றுஞ் சண்டையிட்டு தர்க்கப்பேசும் வாய்
வீணர்தங்களுடன் வாய்பேசாதே.

13

பேசாதே உலகத்தில் கர்ப்பங்கோடு பேச்சறிந்து
 பேசாமல் பழியேசெய்வான், கூசாமல் நூலிருந்தாற்
 கொடுங்கோ னென்பான் கொடுக்காட்டலந்தனாலு
 னக்கேனென்பான், ஆசானேபோல லவன்சரிபாய்ச்
 சொல்வான் அகஸ்தியன் மேலானையிலை யென்று
 போடு, தேசாதீவழக்கமெலாம் பாஷாண்டிமெத்தசிவ
 னானை முப்பதையும் பதனம்பண்ணே. 14

முப்பதுபோல் வொருநூலும் சொல்லாதப்பா
 முன்சொன்ன வா தமிழ்நூலும்பாரு, செப்பதுப்பாற்
 பாடிவைத்தேன் பனிரண்டின் சிவரீயாகனிகண்டிலே
 நூறுஞ் சொன்னேன், ஒப்புமையில்லாத கலைக்கியா
 னம்சொன்னேன் உத்தமரைக்கிட்டவைத்து வுண்
 மைகேளு, தப்புமொழிசொல்லவில்லை முப்பதிலே
 மைந்தாசகலகலைச்சியானமெல்லாம் பாடினேனே. 15

பாடினேன் கலைக்கியானம் பாடும்போது பசும
 சிவன் தன்னோடே ரிஷிகள்சொன்னார், நாடினே
 நானவரை பூசைபண்ணி நல்வசனங்கேட்டிந்தநூலைச்
 சொன்னேன், ஒடிநீர் சொல்வதென்னவென்று கேட்
 டால் உண்மைபெற்ற சித்தருக்காமென்றதானே, நாடி

னேன் தாய்சொல்லப் பாடிப்போட்டேன் நல்லோர்
களிந்தநூல் விடுகாதென்னே. 16

விடுகாதே அண்டமதின் ஒட்டைவாங்கி மேற்
கசிந்தகோரையை நீ வாங்கிப்போட்டு, உடுகாதே முப்
பத்திரண்டுதீசைந், உத்தமனே பஞ்சீகரணமுடித்த
போது, நடுகாதே அடிமுடிநடுமுன்றுப்பும் நாநவின்னு
பிண்டமென்ற பேருமாச்சு, விடுகாதே நீர்நெருப்பு
காற்றுமாச்சு சோமஞரியனாக்கிவி. யென்றும்பாரே.

பேரான வழலைமுறைநன்றுய்க்கேளு பெரிதான
அகாரமென்ற கல்லேவாங்கி, உரானகல்லுரவில் மாவ
நாக்வி உத்தமனே சுத்தஜலந் தன்னிற்போட்டு, சீரு
கக் கரைத்திடுநீமருநாளிற்றுள் திருதிவியாற்ற ரவி
முகத்தில் உப்பதவி, நேராகவிந்தவண்ணம் பத்து
முறைகலக்க நேர்மையொத்த ரவிமுகத்தில் வைத்தி
டாயே. 18

வைத்திட்டவுப்புக்குநாமங்கேளு வாசமுற்றபூநீ
ரென்றிதற்குபேரு, மித்தினுப்புவழலையென்று மிதற்
கும்பேரு மேலானவுவர்ப்புவென் றிதற்குப்பேரு,

சுத்தியிட்ட விங்கமென்றும் ஆதியென்றும் சுடரென்
றும் அரணுப்பு வென்றும்பேரே. 19

பேரான உவர்க்கடுக்க விங்கமென்றும் பெரி
தான சிவரூபம் முடியென்றும்பேர், ஊரான வெள்
ளைக்கல் என்றும்பேரு உருவான அகாரமென்றும்
பேருமாச்சு, சாரானசாகென்றும் சாரமென்றும் தவ
ருத்திர சன்மார்க்க கர்த்தாவென்றும், பேரான வாசி
யென்றும் மூலமென்றும் பெருமை நிறற்கார மென்
றும் பேருமாச்சே. 20

ஆச்சப்பா அரணுபன் வெள்ளையாச்சு அவள்
ரூபஞ் சிவப்பான வடிவமாச்சு, நிச்சப்பாவகனுப்பு
நீலவர்ணம் நிலையானகடுவாச்சு வேறேயில்லை, முச்
சப்பா நூறென்று கவர்கள்கோடி மூடர்களே லொன்
றல்ல மூன்றுமாச்சு, பேச்சப்பா சொல்லுகிறேன்
சத்திராமம் பெருமைதள்ள யிருந்ததென்றும் ரளி
யின்பேரே. 21

ரணியான நடுமூலஞ் சொல்லக்கேரு நாலான
சிகரமென்றுஞ் சிவமாமென்றும், புகியான சிவனைன்
றும் பால்தயிரா மென்றும் பொருளான கெங்கை

யென்றும் சயிலமென்றும், குவியானஊசிரீர் செயநீ
ரென்றும் குருவான அப்பென்றும் ரம்பளநீரென்
றும், தவியான பிரணவத்தி நீரேயென்றும் சமுத்
திரத்தினறுவகைநீ ரென்றுபேரே. 22

பேரான உடதார அமிர்தமென்றும் பெரிதான
அமுரிநீ ரென்றும்பேராம், ஊரான கண்ணீருமுண்
ணாப்பா லென்றும் உலகமெல்லாம் படைத்தளித்த
உமிநீரென்றும், வாரான ஆதியிடகாமங்கேளும் வள
மையுள்ள வெடியுப்புசத்தமென்றும், நேரான கமல
மென்றும் சிப்பியென்றும் நிலையான ஆகாசப் பிறவி
யாச்சே. 23

ஆச்சப்பா சும்பிக்கல் லென்றும்பேராம் அநி
கார பாவையென்றும் ரவிதானென்றும், நீச்சப்பா
வெள்ளைக்கல் சும்பமென்றும் நிலையான ஆனைக்கல்
மேளான மென்றும், பேச்சப்பா வழலையென்றும்
மோனியென்றும் பிலமான ஆயிரத்தெண் கமலமெ
ன்றும், நீச்சப்பா காமப்பால் காணற்பாலென்றும்
நெய்மஞ்சள் கருவென்றும் நடுவிற்பேரே. 24

நடுவான ஆகாச செற்பமென்றும் நல்லதண்ணீர்
பச்சையென்றும் கல்லுமென்றும், நடுவான மேக

மென்றும் வன்னமென்றும் நஞ்சென்றும் பிஞ்சென்றும்
 உமையென்றும், வடுவீல்லா காந்தியென்றும்
 ஆதியென்றும் மாலைன்றுஞ் சத்தியென்றும் சிவன்
 தானென்றும், துடுக்கென்றுங் குருவென்றும் பேரு
 மாச்சு சகாதிதபூமனை மென் றதற்குப்பேரே. 25

பேரான சத்தியுப்புலன்றுகட்டி பெருமையுள்ள
 வீந்துப்பு அதற்குப்பாதி, சீரான சுழியுப்பு யிரண்டுங்
 கட்டி சிவகங்கைகண்டாட்டி சாமந்தாலு, நோககட்
 டியபின் வில்லைதட்டி நிலைத்ததொரு யெருவடுக்கி
 புடத்தைப்போடு, பாரான பரித்தகட்டில் பூசிக்காய்
 ச்சி பண்புடனே புடம்போடச் சன்னமாமே. 26

ஆமப்பா முப்பூவை ஏழுமுறைநீயும் அக்கினி
 யிற் சுட்டெடுத்து ஆயிரத்தின்படியே, நாமப்பா
 சொல்லிவைத்த காநியத்தைப்போலே நாட்டிலே
 யின்னமொரு நூல், நானுண்டே, வாமப்பா கொண்
 டவர்க்கே றெய்யும் மெய்யும் மறுஜெனனமெடுத்
 தாலும் அவர்க்கேயெய்யும்-சோமப்பால் ஞாயன்

பால் கொள்வதற்கு சுருவாடி வின்னமொன்று சொல்
கிறேனே. 27

சொல்லுகிறேன் பிருதிவுதான் கம்மியுப்பு சுருக்
கான அப்புவல்லோ பாரையுப்பு, நல்லுகிறேன் அக்
கினிதான் கல்லுப்பாகும் நாடுகின்றவாயுவதேயிந்துப்
பாகும், வெல்லுகின்ற ஆகாசம்வழலையுப்பு வேதாந்த
மனோன்மணியா ளின்றவுப்பு, சொல்லுகிறேன் சரக்கு
களின் யென்றுசொல்லி குரலைபரவிகாத்திருந்து குடி
கொண்டாளே. 28

கொண்டவளை அம்பலத்திலாட்டஞ்செய்துகூறி
லீட்டு மறுக்கடுநடனஞ்செய்தால், கண்டதை நீற்ற
வென்றால் கனகச்சண்ணம் களஞ்சிகாவிடைக்கியெட்
டுசாரஞ்சேறு, தின்றயிடைத்தன்னேராய் சாரஞ்சேர்
த்து நிசரென்ற வெண்கருவா லைந்துவில்லை, சுண்டக
நீரெண்டிடவே ரவியில்வைப்பாய் சுருவாகப்புட
மிடவே என்னமாமே. 29

ஆமப்பாயி துகீற்றால் துருசுவெள்ளை அவ்வெள்
ளையெண்ணத்தால் ரசத்தேநீற்றி, ஒமப்பா பரித்தகட்

டிற் பூசிப்பாரு ஓகோகோசொர்னமது கண்ணமாச்சு,
 நாமப்பர் சொல்லுகிறேன் தாம்பாச்சிறியே நாட்
 டோர்க்குப் பிழைப்பதற்கு வழியு முண்டாம், காட்
 டப்பாவதை யெடுத்த வெள்ளிக்கியே கனகமாங்கரு
 முன்று பத்தும்முற்றே. 30

அகஸ்தியர் முப்பூ-30

முற்றிற் று.
